

בַּעֲלֵי מְקָצוֹעַ

קְרָאוּ וְהַשְׁלִימוּ. 

שׁוּמְרִים שׁוֹעָרִים רוֹפְאִים שׁוּטְרִים



מֵאֲזִינִים לְנִשְׁימָה שֶׁל הָאָדָם,
וְלִפְעָמִים גַּם שׁוֹלְחִים לְבְּדִיקַת דָּם.

הַ _____



בְּמִשְׁחָק עַל הַמְּגֶרֶשׁ, עַל הַשַּׁעַר שׁוּמְרִים.
וְאִם יֵשׁ בְּעִיטָה, מִיד מְסַתְּעִים.

הַ _____



לּוֹבְשִׁים מְדִים, נִמְצָאִים בְּמִשְׁטָרָה,
בָּאִים מִיד, אִם יֵשׁ צָרָה.

הַ _____



בַּחֲנִיָּה וְגַם בְּמִסְעָדָה נִמְצָאִים בַּכְּנִיסָה.
בְּתִיקִים שֶׁל אֲנָשִׁים מְבַצְעִים בְּדִיקָה.

הַ _____

בְּחֶרֶף שְׁנֵי בַּעֲלֵי מְקָצוֹעַ שְׁאֵתָם מְכִירִים.
כְּתָבוּ מִשְׁפָּט לְכָל בַּעַל מְקָצוֹעַ.





קראו. 

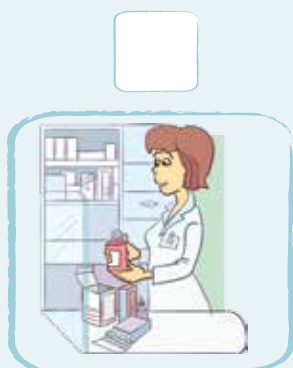
הרוקחת

לִשְׁשׁוֹן הַצָּעִיר
כָּאֵב הַגָּרוֹן.
לֹא שָׁר אָף שִׁיר,
לֹא הִצְלִיחַ לִישׁוֹן.
בָּאָה הַרוֹקֶחֶת
עִם צִלְחַת מָרָק,
רָקְחָה לִשְׁשׁוֹן
סִירוֹף יִרְקָרָה.
שְׁשׁוֹן אָכַל
אֶת הַמָּרָק,
אָבַל אֶת הַסִּירוֹף
הוּא... יִרְקָ!



מי הרוקחת?

סמנו. 



אותה המלה

השלימו.



הרוקחת רוקחת סירופ עכשו.

השומרים _____ על הגן עכשו.

השופטים _____ את האנשים עכשו.

הרועים _____ את הכבשים עכשו.



השלימו.



הגברים שוטרים, והנשים שוטרות.

הגברים שומרים, והנשים _____.

הגברים שוערים, והנשים _____.

הגברים רוקחים, והנשים _____.

א

ב

ג

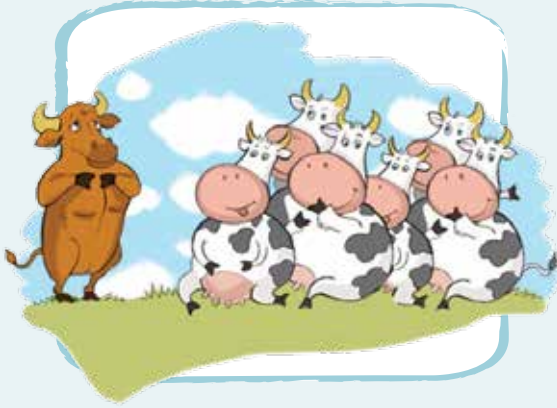
ד

ה

ו

ז





קראו. 

שור שמנמן

שור שמנמן עמד בצד
ליד שלשים פרות.

אמר: "אני צריך בית, בית עם קירות."

אמרה פרה: "יש לי בשורה."

אל נא, אל תדאג. אני רואה בית חם בשוכה על הגג."

גר השור בשוכה, גר שם כפר שנתים.

מספרים כי עכשו יש לשור כנפים.

המציאו משפטים מצחיקים. 

השור גר בשוכה.

התנין גר

הדג

העכבר



כתבו משפט מצחיק לתמונה. 

ספור בהמשכים: אלונה לא רוצה!

אלונה לא רוצה נעלים.
 היא רוצה נעלים בחלון הראונה, היא רוצה נעלים
 על הרגלים של האנשים, היא רוצה נעלים בבית,
 בגנה ואף על הרגלים של אחיה. אבל היא לא.
 רוצה!

השלימו:



אלונה לא רוצה נעלים.

אלונה רוצה רק לגרוב גרבים.



אלונה לא רוצה נעלים חדשות.

אלונה רוצה רק



אלונה לא רוצה נעלים.

אלונה רוצה רק



קראו. 

כָּבֵד קֵר בָּגוּ, קֵר גַּם בִּבִּית, וְאַלּוֹנָה רַק בְּגִרְבִּים.
"אַלּוֹנָה, לָמָּה?" מְנַסָּה אִמָּא. "לָמָּה אַתָּ לֹא רוֹצָה נְעָלִים?
יֵשׁ נְעָלִים אֶפְרָפְרוֹת, יֵשׁ נְעָלִים עִם פָּרוּהָ, יֵשׁ נְעָלִים
מְרַעִישוֹת... רַק תִּבְחָרִי."
"לֹא. לֹא רוֹצָה!"

עֲזְרוּ לְאִמָּא לְשַׁכְנֶנֶּה אֶת אַלּוֹנָה שְׁצָרֶיהָ לְקִנּוֹת נְעָלִים.
הַעֲזְרוּ בְּצִיּוּרִים. 



אם לא תנעלי נעלים,



אם לא תנעלי נעלים,



אם לא תנעלי נעלים,

קראו. 

...ואז, ביום שלישי, הלכה אלונה עם אמה
לגנה. בגנה היא ראתה ילדה קטנה בנעלים
חדשות ועם בלון ורד בידה.
שאלה אלונה: "מי נתן לך את הבלון?"
ענתה הילדה: "אמא קנתה לי נעלים, ואני קבלתי
בלון."
גם אני רוצה נעלים, הכריזה אלונה.
ששון ושמחה. לאלונה יש נעלים חדשות.

כתבו: 

למה אלונה הסכימה לבסוף לקנות נעלים חדשות?

